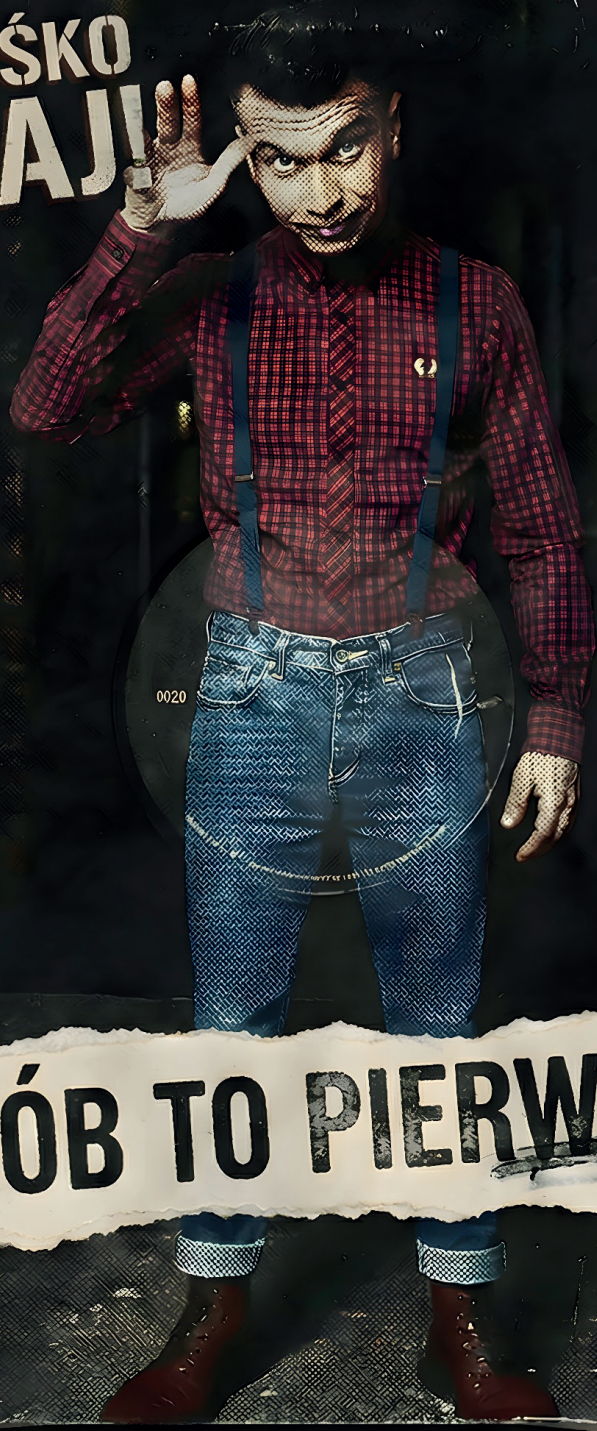

STR
WN
A. S
A.
ST
W
B
S

**MAREK MIŚKO
CZUWAJ!**

0020

ZRÓB TO PIERWSZY!

JAK TO POWSTAŁO

W świecie ściekowych tekstów, które puszczone są w radiach w formie piosenek, nie znajdziemy nic [lub prawie nic], co dotykałoby spraw najważniejszych.

Utwory, które tu znajdziecie, przygotowałem przy współpracy z modelem sztucznej inteligencji. Część z nich zaśpiewałem samodzielnie i poddałem masteringowi manualnemu oraz we wspomnianym modelu, aby uzyskać efekt jak najbardziej profesjonalny i artystyczny.

Niektóre utwory zostały stworzone na podstawie mojej muzyki. Dokładne informacje na temat autorstwa i poziomu zaangażowania znajdziesz w załączonym pliku PDF przy tekstach wierszy.

Wszystkie teksty piosenek, wyjąwszy utwór „Do prostego człowieka” Juliana Tuwima, są mojego autorstwa.

Od lat pisałem do szuflady. Przyjaciele przekonali mnie jednak, że trochę szkoda. Posłuchałem.

Dlaczego w takiej formie? Ponieważ zebranie zespołu, organizacja prób, koszty produkcji sprawiają, że to, co Wam prezentuję, nigdy nie mogłoby powstać. Miłego odsłuchu, dla pokrzepienia serc.

ZRÓB TO PIERWSZY

tekst, wokal, Marek Miśko

Ale nie tylko satyrą, nie tylko żartem walczyła ludność z okupantem. A gdy zabrakło amunicji...

REFREN:

Skoro wiele nie możemy, śmiechem ich znokautujemy!
Z domu raz wyprowadzimy, piórka trochę przetrzebimy!
Przypieprzymy, dosolimy oraz dopaździerniczmy!
Później na zad w dom wrócimy!
Psa nakarmim, sami zjemy i dopiero odpoczniemy.
Tak jesteśmy wychowani, pijąc mleko z matek piersi!
A wypimy się po śmierci.

Mówisz mi, że tak nie można
Że narracja jest zbyt groźna.
Później, coś o belce w oku
Żenisz sam stojąc w rozkroku.
Nie najlepsza to pozycja

Teraz coś osobistego
I to do wąskiego grona
Chcesz mej rady i by ona
trzymała się jeszcze kupy?
Wyjmij proszę kij z dupy!

Jeśli już chcesz mi doradzać
W życie moje palce wsadzać
Weź nie strofuj, zejdź z katedry
Nie pisz mi pochwalnych wierszy
Tylko wstań i zrób to pierwszy!

REFREN.

Tak już nas wytresowali
I program zakodowali
Że katolik ma być zerem
Cichą myszką i frajerem
Wstydzić się i siedzieć w kącie

Co by Pan Jezus powiedział?
Gdyby z Tobą tutaj siedział?
Nie będę za Boga ręczył
Więc nie będę długo męczył
Ale umiał... dobry bicz ukreścić.

Prawem jest kochać bliźniego
Tak i jak siebie samego
Jednak są też takie sprawy
Które nie są do zabawy
I gdy trzeba, no to trzeba!
Żeby zbliżyć się do nieba.

REFREN.

CZAS WYCZYŚCIĆ MARTENSY

tekst, wokal, linia melodyczna: Marek Miśko

REFREN:

Otuleni tylko wiarą, szliśmy wierząc w sny prorocze,
Piwem gardła zakrapiając mówiliśmy:
Jeszcze trochę, jeszcze dzień.
Choć tych, w których wierzyliśmy
nie zostało już zbyt wielu
Otwórz oczy i pamięcią sięgnij wstecz mój przyjacielu!

Sprawdź, czy jeszcze w starej szafie
Gdzieś nie leżą, hen na dnie
Ciężkie buty, w których bracie
Zwojowałeś życie swe

Czy nie nadszedł właśnie czas
By-założyć jeszcze raz
By ostatkiem swoich sił
Zacząć żyć, czym żeś żył.

REFREN.

Czy pamiętasz ten, szturmówek las
Kiedy szliśmy przez polskie ulice
I gdy groźnie wyglądał wtedy każdy z nas
Pamiętasz? To było życie.

Czy z Góry Świętej Anny nadal słyszysz krzyk?
Że nasze są kamienice!
I wrocławskie imprezy nie pierwszy raz
Kończące się śpiewem o świcie.

REFREN.

Czy pamiętasz jeszcze, po co?
O czym była wiara ta?
W co wierzyłeś w tamtym czasie?
W co wierzyłem wtedy ja?

Czy to nie jest właśnie czas?
By obudzić w każdym z nas
Jeszcze tylko jeden raz
Tej pocziwej iskry blask?

Znów kraina piękna ta
Którą dał nam w zarząd Bóg
Znowu bracie zasługuje
Na podkutych butów stuk

Naszyc butów stuk! [strong echo]
Oj! Oj! Oj! Oj! Oj! Oj!
Naszyc butów stuk! [strong echo]

Jeszcze tylko jeden raz!
Jeszcze ten ostatni raz!
Pokaż, że to miało sens!
Że naprawdę miało sens!

ŻYRAFY WCHODZĄ DO SZAFY

[tekst, wokal, Marek Miśko]

Znamy we współczesnym świecie
Różne zakazane zwroty
Które, gdy się nimi weszprzesz
Ściągną na Ciebie kłopoty

Dla nas to jest tak, jak splunąć
Od wieków tak tu żyjemy
Więc i od najmłodszych lat
Szyfrem się posługujemy.

Żyrafy wchodzą do szafy
Pawiany wchodzą na ściany
Dlatego dla bezpieczeństwa
„Żymianami” ich nazywamy

Pawiany wchodzą na ściany
Żyrafy wchodzą do szafy
Nic nie mów o Izraelu
Nie możesz strzelić tej gały!

Uważaj więc na każdą opinię
Wstrzymaj konie i krytycyzm
Bo w drzwiach stanie i zapuka
Anty, anty. Antysemityzm!

RYŚ DO SYNAGOGI PROSI

[tekst, inspiracja wokalna do AI, Marek Miśko]

Łuski zdejmij ze swych oczu
Zrób krok, postaw pierwszą nogę.
I odpowiedz na wezwanie.
Odwiedź w końcu synagogę!

Nie mów, że cię boli głowa
Niemów „we wtorek nie mogę”
Poczuj wiosnę i wiatr zmiany
Odwiedź, kurde synagogę.

W synagodze można postać
Lub modlitwę wybić czołem
Można także Lisa spotkać
Marsz do synagogi z wiosennym kościołem!

REFREN:

Czy grad bije, słońce praży, złąb jest straszny lub mróz srogi
Zaproszenie aktualne! Ryś prosi do synagogi.
Czy na obiad masz schabowe, barszcz, karkówkę czy pierogi
To pamiętaj i nie marudź! Ryś prosi do synagogi.
Czy stosunek masz udany albo też i ten złowrogi
Nie rozpaczaj, weź się w garść! Ryś prosi do synagogi.
Czy coś do społecznej normy, twoje życie trochę wnosi?
Słyszysz? Słyszę... Ryś do synagogi prosi!

Aj waj, aj waj, pam parampam kurde bele
Jak ciepłutko się zrobiło w posoborowym kościele.
Aj waj, aj waj, twoje życie Pan Bóg zważy.
Ale pękasz niepotrzebnie, piekła nie ma, więc nie sparzy.
Aj waj, aj waj, pam parampam Rysia bela
Asmodeusz wraz z kumplami oraz ciotka Komfacela.
Aj waj, aj waj, pam parampam kurde bele
Jak ciepłutko się zrobiło w po-so-bo-ro-wym kościele.

Dziadu straszny i borowy
Przestań jęczeć, bić na trwogę
Lepiej zapal świecek oraz...
Odwiedź w końcu synagogę!

Zobacz, jak się bardzo stara
Ten z krakowskiego kościoła
Zamiast prosić przed ołtarze
To nas do synagog woła.

Jeśli Rysia nie postuchasz
Czeka ciebie, pierze smoła
I ominie już trwająca
Pachnąca Wiosna kościoła.

REFREN

Choćby kleli się na świętość, próbowali oszołomić.
Ty sztywniutko, trzymaj fason! Nie daj się im zaszalomić!
Gdyby nawet ktoś zawołał: Schizma i ekskomunika.
Lepiej łokciem mieszać ciasto, niżli kumplem być Michnika.
Choćby cały Episkopat, szedł w tę przepaść usa susa.
Sprawa wciąż zostaje prosta: Nie możesz zdradzić Chrystusa!
Więc niech idą swoją drogą, ona dawno nie jest nasza
Paña twego, też wleczone od Annasza do Kajfasza.

BOMBA DEMOKRATYCZNA

Tekst, wokal, Marek Miśko

Gdybym wskazać miał na zucha
Który do rozmyślań zmusza
Swoj wzrok pewnie bym skierował
Na pa na Błaszczak Mariusza

Bo poważny człowiek ten
Śni na jawie piękny sen
Że nasz kraj w swej służbie ma
Lotniskowiec albo dwa

Gdybyśmy je tylko mieli
Tobyśmy je tam ściągnęli
Gdyby o to poprosili
Okręt byśmy tam puścili

Oto całkiem nowy model
Jest sojuszniczego wsparcia
I Pan Mariusz nam go dał.
„Co bym zrobił, gdybym miał”.

Każdy z nas to widzieć chce.
Płynie okręt Mariusz Be.
Bardzo Trampa wesprzeć chce.
Dzielny Mariusz, Mariusz Be.

Nie ma w nim żadnej bojaźni
Wiele za to jest fantazji
Bo ten okręt, to istnieje
Tylko w jego wyobraźni.

Na Bałtyku stoją w porcie
Korwety oraz Trałowce
Lecz przydałyby się jeszcze
Ze dwa duże lotniskowce.

Gdybym lotniskowiec miał
To bym go na Iran słał
Cały świat by krzyknął WOW
Gdybym okręt taki miał

Gdyby tylko poprosili
Prośbę tę, byśmy spełnili.
Jedna rzecz mnie tylko drażni
Że to wytwór wyobraźni.

Siłą woli i perswazji
Pruje dziobem swej fantazji
I on jeden o tym wie
Płynie okręt... Mariusz Be.
ORP Mariusz Be!

Podniecony powiem wielce
W domu słonia mam w butelce.
Tak jak i Pan Mariusz ma...
Lotniskowiec albo dwa.

LOTNISKOWIEC ALBO DWA

Tekst, Marek Miśko

Gdybym wskazać miał na zucha
Który do rozmyślań zmusza
Swoj wzrok pewnie bym skierował
Na pa na Błaszczak Mariusza

Bo poważny człowiek ten
Śni na jawie piękny sen
Że nasz kraj w swej służbie ma
Lotniskowiec albo dwa

Gdybyśmy je tylko mieli
Tobyśmy je tam ściągnęli
Gdyby o to poprosili
Okręt byśmy tam puścili

Oto całkiem nowy model
Jest sojuszniczego wsparcia
I Pan Mariusz nam go dał.
„Co bym zrobił, gdybym miał”.

Każdy z nas to widzieć chce.
Płynie okręt Mariusz Be.
Bardzo Trampa wesprzeć chce.
Dzielny Mariusz, Mariusz Be.

Nie ma w nim żadnej bojaźni
Wiele za to jest fantazji
Bo ten okręt, to istnieje
Tylko w jego wyobraźni.

Na Bałtyku stoją w porcie
Korwety oraz Trałowce
Lecz przydałyby się jeszcze
Ze dwa duże lotniskowce.

Gdybym lotniskowiec miał
To bym go na Iran słał
Cały świat by krzyknął łał
Gdybym okręt taki miał

Gdyby tylko poprosili
Prośbę tę, byśmy spełnili.
Jedna rzecz mnie tylko drażni
Że to wytwór wyobraźni.

Siłą woli i perswazji
Pruje dziobem swej fantazji
I on jeden o tym wie
Płynie okręt... Mariusz Be.
ORP Mariusz Be!

Podniecony powiem wielce
W domu słonia mam w butelce.
Tak jak i Pan Mariusz ma...
Lotniskowiec albo dwa.

PANI MATKA

[tekst, Marek Miśko]

"Szacuje się, że w Polsce ponad 30 procent dzieci wychowywanych jest przez samotne matki. Część z nich wbrew prawu, wykorzystując swoją rolę społeczną, ogranicza prawa ojców do widywania własnego potomstwa, chociaż nie zrobili nic złego, i nie mają żadnych zakazów sądowych. Każdego dnia w Polsce czternaście osób popełnia samobójstwo. Trzydzieści z nich to mężczyźni. Ta piosenka to manifest, przeciwko upadkowi zasad i niszczeniu porządnym mężczyznom, niszczeniu rodzin przez zawistne i złe kobiety, których to ojcami prawo pogardza, państwo ma za nic, ale będzie każało w chwili próby, poświęcić swoje życie na ołtarzu ojczyzny. Pytanie tylko, za co mają walczyć?"

One mają same prawa
Obowiązki zaś znikome
Mój brzuch? To jest moja sprawa:
Wrzeszczą w mediach jak szalone
Prawo mam tu tylko ja
Co tak stoisz kłocu dęty?
Postać rzeczy się ciut zmienia
Gdy chodzi o alimenty!

REFREN

Oj tam, oj tam, sraty taty,
znów przy stole nie ma taty
Chociaż dzwoni, chociaż prosi
I w milczeniu wszystko znosi
Złe kobiety, grają dziećmi
Grają sprytnie emocjami
Mówią o samotnych matkach
Choć ojcowie też są sami.

Pani matka jest zajęta
Znów bez ojca będą święta.
Ty masz za to dzielnie stać
Patryarchat?! Kurwa mać!
Powie w radiu feministka
Marginalna jest to sprawa
Kiedy w Polsce w świetle prawa
Ojców dzieci się pozbawia

REFREN

Oj tam, oj tam, sraty taty,
znów przy stole nie ma taty
Chociaż dzwoni, chociaż prosi
I w milczeniu wszystko znosi
Znowu ojcu dowaliła
Zobacz, jaka jest wesoła
A w niedzielę, oczywiście
Pójdzie pierwsza do kościoła.

Patrzysz na to i nie wierzysz
Co się w kraju tym wyprawia
Kiedy znowu w świetle prawa
Dzieci ojców się pozbawia!
Milczy kościół milczy państwo
Patrzcie: mówi jakiś biskup
Jaka marna demografia
Słuchasz i cię szlag znów trafia.

REFREN

Oj tam, oj tam, sraty taty,
znów przy stole nie ma taty
Chociaż dzwoni, chociaż prosi
I w milczeniu wszystko znosi
„Dzisiaj Zuzia nie ma czasu.
Jutro też będzie zajęta.
Może tydzień przed świętami.
Lecz milczy telefon w święta”

Powiem wam coś jedna z drugą
Prawdy tej jeszcze nie znałaś
Mówisz, żeś jest dzielną matką
Obok matki to nie stałaś.

Matko Polko, co grasz dziećmi
No bo tak się czujesz wolna
Jeszcze chwilę jest na twoim
Bóg da, a znów przyjdzie wojna

Znów nastaną trudne czasy
Zrodzą ludzi z charakterem
My przetrwamy, damy radę!
Ty zaś pozostaniesz zerem.

I do ciebie, przyjacielu
Sznur to nie oznaka męstwa
Bardzo mocno wierzę w Ciebie
Módl się i idź do zwycięstwa!

REFREN

Oj tam, oj tam, sraty taty,
znów przy stole nie ma taty
Chociaż dzwoni, chociaż prosi
I w milczeniu wszystko znosi
Złe kobiety, grają dziećmi
Grają sprytnie emocjami
Mówią o samotnych matkach
Chłopy! Nie jesteście sami!

DO PROSTEGO CZŁOWIEKA

JULIAN TUWIM

[wokół, muzyka Marek Miśko]

Gdy znów do murów klajstrem świeżym
Przylepiać zaczął obwieszczenia,
Gdy »do ludności«, »do żołnierzy«
Na alarm czarny druk uderzy

I byle drab, i byle szczeniak
W odwieczne kłamstwo ich uwierzy,
Że trzeba iść i z armat walić,
Mordować, grabić, truć i palić:

Gdy zaczną na tysiączną modłę
Ojczyznę szarpać deklinacją
I łudzić kolorowym godłem,
I łudzić »historyczną racją«
O piędzi, chwale i rubieży,
O ojcach, dziadach i sztandarach,
O bohaterach i ofiarach:

Gdy wyjdzie biskup, pastor, rabin
Pobłogosławić twój karabin,
Bo mu sam Pan Bóg szepnął z nieba,
Że za ojczyznę – bić się trzeba:

Kiedy rozścierwi się, rozchami
Wrzask liter z pierwszych stron dzienników
A stado dzikich bab – kwiatami
Obrzucać zacznie »żołnierzyków«.

O przyjacielu nieuczony,
Mój bliźni z tej czy innej ziemi!
Wiedz, że na trwogę biją w dzwony
Króle z panami brzuchatemi:

Wiedz, że to bujda, granda zwykła,
Gdy ci wołają: »Broń na ramię!«,
Że im gdzieś nafta z ziemi sikła
I obrodziła dolarami:

Że coś im w bankach nie sztytuje,
Że gdzieś zwęszyli kasy pełne
Lub upatrzyły tłuste szuje
Cło jakieś grubsze na bawełnę.

Rznij karabinem w bruk ulicy!
Twoja jest krew, a ich jest nafta!
I od stolicy do stolicy
Zawołaj, broniąc swej krwawicy:
»Bujać – to my, panowie szlachta!«

PROSZĘ SŁUCHAĆ PREZYDENTA

[tekst, inspiracja wokalna do AI, Marek Miśko]

Już Pan Karol, chce wychodzić, idzie sztywno harda mina.
Aż tu nagle ktoś zapytał - czy już lubi pan Putina?
Oj dwa razy mu nie mówić, wystarczy taka zachęta.
Jeśli pragniesz konfrontacji, no to masz!
Idzie buła od prezydenta!

REFREN:

Kto chce mojej odpowiedzi?
Już prezydent wzrokiem śledzi.
W trzewiach grają stare czasy
Już nie takie, ananasy
Miały po starciach zakwasy
Gdy śpiewałem do nich basem.
Bywam słodki jak kocięta.
Proszę słuchać prezydenta!
Powiedziałem, to co miałem
Z tobą krów zaśnie pasalem
Dziwną ma pan też manierę...
Krańcuj więc chamie bajerę!

Oto moja prawa ręka, ręka pana prezydenta
A to moja ręka lewa, lewa, lewych strąca z drzewa.
Mógłbym o niej mówić długo, lecz wybaczone dzieci moje
Na tym teraz poprzestane. No bo sam też się jej boję!

REFREN:

Kto chce mojej odpowiedzi?
Już prezydent wzrokiem śledzi.
W trzewiach grają stare czasy
Już nie takie, ananasy
Miały po starciach zakwasy
Gdy śpiewałem do nich basem.
Bywam słodki jak kocięta.
Proszę słuchać prezydenta!
Powiedziałem, to co miałem
Z tobą krów zaśnie pasalem
Dziwną ma pan też manierę...
Krańcuj więc chamie bajerę!

DINO TUTAJ NIE POWSTANIE

[tekst, Marek Miśko]

To się już nie mieści w głowie,
Dino stanie w Wilanowie!
Gdy do miasta wyjeżdżalism
Kto zapomniał, to wam powiem
Gdyśmy chcieli żyć jak ludzie
I jeść nożem i widelcem
Dziś prezydent tego miasta
Nóż nam wbija prosto w serce

Toż to kurnik przypomina,
wypowiada się Halina
Cała drżąca do kamery,
Gubiąc swe „ą, ę” manieri
I wskazuje krótkim palcem
miejsce, w którym od tygodnia
W Tefalenie powiadają,
że się ma dokonać zbrodnia!

REFREN

Dino, tutaj nie powstanie!
My zrobimy tu powstanie, jeśli tutaj Dino stanie!
Dino, tutaj nie powstanie!
My zrobimy tu powstanie, jeśli tutaj Dino stanie!

Któż to widział redaktorze,
żeby ludziom z naszej sfery
Wybudować za plecami
tak plebejskie kontenery
I czy chociaż ktoś pomyślał,
w jakim świetle nas to stawia
Gdy Europa patrzy cała,
ktoś luksusu nas pozbawia?
No faktycznie - rzekł redaktor -
piękne macie tu mieszkania...
Młody człecze nierozumny,
mówić tylko w taki sposób
może jakiś prosty człowiek
albo ktoś kto żyje z renty
Tutaj nie ma żadnych mieszkań!
Mamy tu apartamenty!
I oświadczam do kamery...
My zrobimy tu powstanie, jeśli tutaj Dino stanie!

REFREN

Jak Pan sobie wyobraża,
by w luksusu tej dzielnicy
Po schabowe do marketu
przyjeżdżali ludzie dzicy?
Z Białołęki, Rembertowa
czy innego Mokotowa
Sama myśl na takie dictum
sprawia, że mnie boli głowa

Myśmy tutaj nienawykli
do karkówki z grilla smrodu
Ja na obiad mam krewetki,
wino też z najwyższej półki
A nie jakieś gówno tanie!
Więc oświadczam po raz enty
Wy niewykształcone dranie
Dino, tutaj nie powstanie!

REFREN

USIA SIUSIA

[tekst, Marek Miśko]

Telewizja pokazała, a uczeni podchwycili
że jednemu psu gdzieś w Azji można przyszyć łeb od świni
Wszedł na pomnik gość ponury - poczuł w sobie zew natury
Siłą wam percepcję zmienię, bośmy są „last” pokolenie

Mieli wisieć zamiast liści, aż tu dzisiaj komuniści mówią
Za Niemca obozy stawiali polscy naziści
Usia siusia cepeliada, w ogródeczku panna mania
Ona się przejęzyczyła - jaja nie do zatrzymania

Cła jak kamień, wojna obok, Naród pięciu policji
Nadal nie ma, jak nie było, u nas fabryk amunicji
Karmią nas obietnicami, ludzie nadal siedzą w domu
Za to będzie szósta próba postawienia tu atomu

Usia siusia cepeliada!
W ogródeczku panna mania!
U nas spokój, choć na świecie wielkie są zawirowania!

Niemcy dzielą się fantami, tymi ze wschodniej granicy
Będą wozić nas w taksówkach, marokańscy robotnicy
Ukraińcy jabłka zbiorą, czas studiować geografję
A Gruzini chleb upieką i nam odbudują małą

Usia siusia cepeliada!
W ogródeczku panna mania!
Dogonimy w końcu zachód, będziemy nie do ogrania!
Usia siusia cepeliada!
W ogródeczku panna mania!
Dogonimy w końcu zachód, będziemy nie do ogrania!
Dzieci nie ma i nie będzie, lepiej zabijać niż rodzić
Nie ma mieszkań i perspektyw, młodzi nie chcą dzieci płodzić
Po co wróg ma drzwi wywarzać, skoro można nimi wchodzić
Młodym, pięknym, wykształconym ciężko sprostać i dogodzić
Usia siusia cepeliada, w ogródeczku panna mania.
Polki nie chcą z Polakami płciowego obcowania.

Stał się leje, moc truchleje ktoś odlewa znów armatę
Dziecko ma dziś dwie mamusie i odebranego tatę
I to samo państwo zaraz - ogłosi mobilizację?
Byś na wojnie udowodnił wszystkie swe kwalifikacje
Że to system, a nie naród!
Że to system, a nie naród!
Że to system, a nie naród!
Miał znów rację!

Usia siusia cepeliada!
W ogródeczku panna mania!
Premier z rządem, palą głupa
Chociaż wolą palić frana!

Usia siusia cepeliada!
W ogródeczku panna mania!
Premier z rządem, palą głupa
Chociaż wolą palić frana!

MARSZ NIEPODLEGŁOŚCI

[tekst, linia melodyczna Marek Miśko]

Krzyk płynący z megafonów
spiał mi skórę, grzbiet najeżył
Płoną race, gąz rwie nozdrza,
zdradzonej polskiej młodzieży
Nagle słyszę, że w dniu święta
iść nie mogę ulicami
Mego miasta, co pamięta,
jak jechać z Żomowcami!

Pod stopami ziemia drżała
od wybuchów zakazanych
Poszły race i kamienie
przeplatane butelkami
Łoskot jak za dawnych czasów,
strzał oddany z lufy gładkiej
Polewaczki, białe kaski
Gaz i komunikat taki!

REFREN

Policja nie ponosi!
Odpowiedzialności!
Za szkody wyrządzone w mieniu!
Wzywam do rozejścia się,
osoby postronne
Kobiety w ciąży!
Posłów, senatorów.
Kobiety w ciąży...
Nigdzie nie idę!
Choć dusi mnie gaz!
Nigdzie nie idę!
To jest mój kraj!

Zwrotka:

Dumna młodzież w tym dniu święta
Nie uległa prowokacji
Dała odpór władzy dzikiej.
Dumnej, w płaszczu demokracji.
I niech nikt już za plecami
Nie nazywa mnie rasistą!
Wolność słowa, w wolnym kraju!
Przeciwko komunistom!

REFREN

Teraz to już dobrze wiemy,
Czyjej strony ma być racja
Hej! Frajerzy! Krzyczcie głośniej,
Konstytucja! Demokracja!
Teraz to już dobrze wiemy,
Czyjej strony ma być racja
Hej! Frajerzy! Krzyczcie głośniej
Konstytucja! Demokracja!

Nigdzie nie idę!
Choć dusi mnie gaz!
Nigdzie nie idę!
To jest mój kraj!

MOŻE TOBIE SIĘ UDA

ROZKOŁYSANKA NAPISANA DLA MOICH SYNÓW

[tekst, linia melodyczna Marek Miśko]

Wieczorami boso w trawie
A o świcie liczyć chmury
Głowę swoją, noś wysoko
Przecież masz być, z czego dumny!
Kiedyś wielka - dzisiaj mała.
Ale przecież dobrze wiemy.
Jak dorosisz, to zrozumiesz.
I na warcie ojca zmienisz.

REFREN:

A teraz śpij... Pókiś jeszcze mały.
Teraz śpij. Żebyś nabrał dużo sił.
Śpij... Może ty coś zmienisz.
Może kiedyś tobie uda się coś zmienić tu.

A teraz śpij... Pókiś jeszcze mały.
Teraz śpij. Żebyś nabrał dużo sił.
Śpij... Może ty coś zmienisz.
Może kiedyś tobie uda się coś zmienić tu.

Może ktoś ci kiedyś powie
Że już nic się tu nie zmieni
Że nie warto i nie trzeba
O co walczyć? Co chcesz zmienić?
Wspomnisz wtedy ojca słowa
Wierne starej prawdzie ziemi.
Praca! Walka! Honor! Duma!
Zawsze z różańcem w kieszeni.

REFREN X2

JA TEŻ W TO GRAM

ROZKOŁYSANKA NARISANA DLA MOICH SYNÓW

(tekst, inspiracja wokalna do AI, Marek Miśko)

Bo każdy może, powiedzieć ci.
Że są anioły i że piękne są sny.
I każdy może powiedzieć, że.
Że błękit nieba, lecz twój ojciec nie.
Posłuchaj mnie...

Że idzie niebo? To każdy już wie.
Że noc jest ciemna i że zamek we mgle
Że grzeczne dzieci, kłaść muszą się.
Grzeczne na pewno, ale Ty nie.
Posłuchaj mnie...
Posłuchaj mnie.
Posłuchaj.

Po co królewna, do snów miesza się.
Smoki, rycerze, siedem gór i siedem rzek
Ja ci opowiem, co ważne jest.
Honor, ojczyzna i to, co dasz jej.
Posłuchaj mnie...
Posłuchaj mnie.
Posłuchaj.

Kiedyś zrozumiesz, gdy dasz jej, co masz.
Nie licz, że odda taka to gra.
Możesz być pewien, że zostaniesz sam.
Stój wtedy dumny, ja też w to gram.
Posłuchaj mnie...
Posłuchaj mnie.
Posłuchaj.

WOŁYŃ

[tekst, Marek Miśko]

Więc wstydu rumieniec zalewa mi twarz
Łza polska powiekę mi zrasza...
Zobaczysz rodaku, że przyjdzie ten czas
Że każą nam jeszcze za Wołyń przepraszać

Za Wołyń przepraszam, gdy w śpiące osady
Zdradziecko runęły, hordami bez liku
Sąsiadów gromady, żądając zagłady
Wśród trupów tysięcy i niewinnych krzyku

Wiem, głośno krzyczeli, przyjemnie mi było
I jaka to ciężka musiała być praca
Gdy Dymitro z widłami, z siekierą Daniło
I Dyma, co trupy do dołu wywracał

Przepraszam, że jestem, przepraszam, że byłem!
Przepraszam, że będę i że cię przestraszam!
Przepraszam, że nie mam już w sobie odwagi.
Przepraszam, że ciągle przepraszam!

I śmierć tego ranka w kościele drewnianym
Nie przyszła do naszych z rąk obcego kata
Tyś jest moim bratem, jam jest przekonany
Lecz Abel miał również Kaina za brata

Do dzisiaj słyszę strwożonych serc bicie
Schowanych w izbie - ich ziemskim Szeolu
I rozkaz pradziada - tu się modlicie!
W chałupie zginiemy, a nie jak psy w polu!

Tak zanurzeni w błagalnym westchnieniu
Na klęczkach czekali przyszłego wyroku
Gdy wróg wszedł do środka znaleźli się w cieniu
Nie w oczach oprawcy diabelskim amoku

Bo on ich nie dostrzegł... Bóg uległ westchnieniu...
By prawnuk, przekazać mógł dziś wam te słowa
By prawdę powiedział o ludzkim cierpieniu
Jak kwiat lnu o przodkach mych pamięć zachował.

Musieli uciekać... By przetrwać - czuwać...
Skryci w ziemian-ce, mocz własny pili?
Nie jesteś zdolny dziś współodczuwać
Oto historia mojej rodziny - tych, co przeżyli...

I gdzie duchowieństwo dziś na Ukrainie?
Ci, co dostali władzę od Boga?
Czemu milczycie, gdy prawda ginie?
Przyjdzie wam jeszcze przed Stwórcą trwoga!

Przepraszam więc bracie, że rękę wyciągam
Że polski mój tupet twej dumie urąga
I za to, że jestem, i za to, że byłem
Że głoszę te słowa...
I czasów tak podłych... dożyłem.

Przepraszam więc bracie, że rękę wyciągam
Że polski mój tupet twej dumie urąga
I za to, że jestem, i za to, że byłem
Że głoszę te słowa...
I czasów tak podłych... dożyłem.

Przepraszam, że będę i że cię przestraszam
Przepraszam za moją duszę Kresową
przepraszam, że ciągle przepraszam...